

MOSKWA
Agencja TASS donosi:
Prezydium Rady Najwyższej ZSRR postanowiło:
1. przewodniczącego Państwowego Komitetu Planowania ZSRR Maksyma Zacharowicza Saburowa zastępcą przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR.
2. ministra elektrowni i przemysłu elektrotechnicznego Michała Georgiewicza Pierwuchina zastępcą przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR.
3. ministra przemysłu hutniczego Iwana Fiedorowicza Tewosjana zastępcą przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR.
4. ministra przemysłu budowy maszyn średnich — Wiczesława Aleksandrowicza Małyszewa zastępcą przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR.
5. ministra artykułów przemysłowych powszechnego użytku ZSRR Aleksieja Mikołajewicza Kosygina zastępcą przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR.

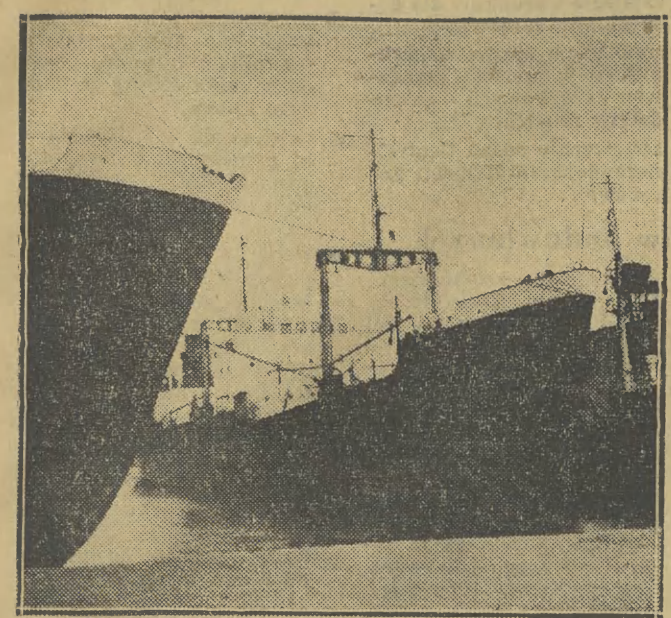
Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!
Gazeta Krakowska

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Rok V. Kraków, wtorek 22 grudnia 1953 r. Nr 304 (1644)

Międzynarodowe Nagrody Stalinowskie na rok 1953
Wśród laureatów — Leon Kruczkowski

MOSKWA
Jak donosi dziennik „Pravda”, w dniach 9 i 12 grudnia odbył się w Moskwie pod przewodnictwem członka Akademii D. W. Skobieltyna posiedzenie Komitetu Międzynarodowych Nagród Stalinowskich „Za utrwalenie pokoju między narodami”. Komitet rozpatrzył przedstawione mu wnioski o przyznanie Międzynarodowych Nagród Stalinowskich na rok bieżący i powziął uchwałę w tej sprawie. Uchwała ta brzmi:
W sprawie przyznania Międzynarodowych Nagród Stalinowskich „Za utrwalenie pokoju między narodami” na rok 1953.
Uchwała Komitetu Międzynarodowych Nagród Stalinowskich „Za utrwalenie pokoju między narodami” z dnia 12 grudnia 1953 roku.
Za wybitne zasługi w dziedzinie walki o utrzymanie i utrwalenie pokoju przyznaje się Międzynarodowe Nagrody Stalinowskie „Za utrwalenie pokoju między narodami” następującym osobom:
PIERRE COT, deputowany do Zgromadzenia Narodowego (Francja).
SAHIB SING SOKHEY, profesor, generał-major, członek Rady Stanów parlamentu Indii.
ANDREA GAGGIERO, duchowny (Włochy).
ISABELLE BLUME, posłanka do parlamentu (Belgia).
HOWARD FAST, literat (USA).
JOHN BERNAL, profesor Uniwersytetu Londyńskiego (Anglia).
LEON KRUCZKOWSKI, literat (Polska).
PABLO NERUDA, literat (Chile).
ANDREA ANDREEN, doktor medycyny, lekarz naczelny laboratorium klinicznego w Sztokholmie (Szwecja).
NINA WASILIEWNA POPOWA, sekretarz Wszzechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych (ZSRR).
Przewodniczącym Komitetu — D. W. Skobieltyn.
Zastępcy przewodniczącego Komitetu — Kuo Mo-zo (Chiny), Louis Aragon (Francja).
Członkowie Komitetu — M. Andersen-Nexo (Dania), Jan Dembowski (Polska), Mihail Sadoveanu (Rumunia), A. Fadielow (ZSRR), I. G. Erenburg (ZSRR).

Czyn przedzjazdowy słoćniowców

5 nowych jednostek paleniskowych — rudowęglowych i trawlerów — oddane do eksploatacji 14 bm. złoga Stoczni Gdańskiej. Dwa z tych statków — dzięki szerokiej współpracy z Zakładem Planowania Państwowego — zostały na dwa tygodnie przed terminem. Realizując z zapalem zobowiązania przedzjazdowe stoczniowcy oddali do eksploatacji w dniach od 15 listopada do 14 bm. 6 statków paleniskowych oraz wodowali dalsze jednostki. Na zdjęciu: nowa jednostka.

Oświadczenie rządu radzieckiego

w związku z przemówieniem prezydenta USA Eisenhowera z dnia 8 grudnia 1953 r.

MOSKWA
Agencja TASS podaje:
Prezydent USA Eisenhower wygłosił 8 grudnia br. w Zgromadzeniu Ogólnym NZ przemówienie poświęcone problemowi broni atomowej.
Jak już donosiliśmy, ambasador USA w ZSRR p. Ch. Bohlen złożył 7 grudnia br. wizytę ministrowi spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotowowi i powołując się na polecenie swego rządu prosił, by rząd radziecki zwrócił uwagę na propozycję zawartą w przemówieniu prezydenta.
Dnia 9 grudnia br. p. Ch. Bohlen przesłał W. M. Molotowowi fragmenty przemówienia Eisenhowera.
21 grudnia br. minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow wręczył p. Ch. Bohlenowi tekst poniższego oświadczenia rządu radzieckiego w związku z przemówieniem prezydenta Eisenhowera.
Jednocześnie publikuje się pismo ambasadora USA p. Ch. Bohlena do W. M. Molotowa i przesłane przez p. Bohlena fragmenty przemówienia prezydenta Eisenhowera na posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego NZ. (pismo ambasadora Bohlena zamieszczamy obok — red.).

rozwiązania opartego na zdrowych zasadach handlu międzynarodowego i stanowiącego potęgą politykę dyskryminacji i nacisku na kraje uzależnione pod względem ekonomicznym, polityką, która w tej dziedzinie sama się zdyktowała. Interesy polityki zagranicznej Związku Radzieckiego nie wymagają tworzenia bloków i sojuszy wojskowych, wymierzonych przeciwko tym czy innym państwom, nie wymagają również zakładania baz wojskowych na terytorium innych państw. Związek Radziecki uważa, że z normalnymi stosunkami między państwami nie można pogodzić polityki, która oznaczałaby popieranie aktów dywersyjnych w innych krajach lub też finansowanie agentów-dywersantów. Dążenie do poprawy stosunków między państwami powinno być doprowadzić do wzajemnego uznania tych zasad, które nie mogą być sprzeczne z interesem narodowym żadnego państwa, a jednocześnie odpowiadają całkowitemu interesowi umocnienia pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Zobowiązaniemi indywidualnymi i zespołowymi odpowiadają pracujący chłopcy województwa krakowskiego na uchwałę rządu o pomocy dla rolnictwa

„Uchwała to jeden więcej dowód, że Partia i Rząd troszczą się o pracującego chłopca. Ale my teraz musimy należycie wykorzystać tę pomoc państwa i dać jak najwięcej produktów rolnych” — ta wypowiedź ob. KOSIUTY z Czarnej Góry pow. Nowy Targ w całej pełni oddaje nastrój, jaki panował na zebraniach gromadzkich w dniu 29 bm., poświęconych omówieniu uchwały rządu o pomocy dla rolnictwa.

Zebrania te cieszyły się dużą frekwencją, a sama uchwała wywołała ogromne zainteresowanie wśród mas pracującego chłopstwa. Tak np. w powiecie myślenickim na sześć zebraniach zgromadziło się 614 chłopów, w powiecie oświęcimskim na 16 zebraniach — 1215. Po zapoznaniu się z treścią uchwały zebrani w dyskusji wyrażali swe zadowolenie i wdzięczność wobec poczyniań władzy ludowej, podkreślali, że postanowienia IX Plenum rzycho znajdują odzwierciedlenie w życiu, zastanawiali się nad tym, jak najlepiej wykorzystać środki udzielanej pomocy, zgłaszali zobowiązania.

Mieszkańcy gromady Mstów, pow. Limanowa zobowiązali się przy wykorzystaniu środków pomocy, zagwarantowanych przez ustawę podnieść hodowlę trzody chlewnej o 100 proc., była o 50 proc. i wzywali do współzadania w hodowli sasiadnia gromadzie Rzeki — Lipie — Sadek. Padły również cenne zobowiązania indywidualne. Ob. MATYKIEWICZOWA, która w roku bieżącym wychowała od jednej maciory 24 prosięta, zo-

świata. Fakt, że podczas drugiej wojny światowej żaden rząd nie odważył się użyć broni chemicznej i bakteriologicznej, dowodzi, iż wspomniany układ wymierzony przeciwko broni chemicznej i bakteriologicznej miał pozytywne znaczenie. Jednocześnie nie można oczywiście pomniejszać znaczenia faktu, że w oparciu o ten układ międzynarodowy państwa koalicji antyhitlerowskiej oświadczyły stanowczo, że próby użycia przez nieprzyjaciela broni chemicznej spotkają się z druzgocącą odprawą.

Powyższe uwagi dotyczą również w całej rozciągłości broni atomowej i wodorowej. Jak wiadomo, Organizacja Narodów Zjednoczonych nie zalicza tej broni do zwykłych rodzajów broni, jak broni rakietowa, którą dzięki nowoczesnej technice można stosować na odległość tysięcy kilometrów bez korzystania z samolotów, jak torpedy z ładunkiem atomowym i inne.

Odkrycie praktycznej możliwości wykorzystania energii atomowej jest niezwykle doniosłym osiągnięciem współczesnej nauki i techniki. Odkryta została, zarówno możliwość wykorzystania energii atomowej do celów wojennych, jak i możliwość wykorzystania jej do celów pokojowych. Dotychczas dążono do wykorzystania energii atomowej głównie dla produkcji zbrojeniowej. Tymczasem ludzkość zainteresowana jest w tym, by energia atomowa stosowana była wyłącznie do zaspokojenia potrzeb pokojowych i by nie dopuszczono do wykorzystania energii atomowej do takich celów, sprzecznych z honorem i sumieniem narodów, jak masowa zagłada ludzi i barbarzyńskie burzenie miast.

Około 30 lat temu rządy 49 państw osiągnęły porozumienie i podpisały Protokół Genewski w 1925 r. w sprawie zakazu stosowania broni chemicznej i bakteriologicznej, uznając, że stosowanie takiej broni masowej zagłady jest zbrodnia. To porozumienie rządów, podpisane w swoim czasie również przez Związek Radziecki, dało pozytywne wyniki.

Wiadomo powszechnie, że w czasie pierwszej wojny światowej stosowano w szerokim zakresie taką broń masową zagłady, jak gazy duszące i trujące, jak również inne rodzaje broni chemicznej, co spotkało się ze zdecydowanym potępieniem narodów.

W naszym przemówieniu na temat broni atomowej z 8. 12. br. prezydent Stanów Zjednoczonych podkreślił doniosłe znaczenie sprawy osłabienia napięcia międzynarodowego i stworzenia atmosfery wzajemnego zaufania w warunkach pokoju. Odpowiada to także stanowisku Związku Radzieckiego, który dąży wytrwale do złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych oraz do utrwalenia pokoju na całym świecie.

Właśnie dlatego Związek Radziecki uważa że tak doniosłą nie tylko konferencją mającą się odbyć w Berlinie, lecz również konferencją 5 mocarstw z udziałem Chińskiej Republiki Ludowej, abowiem w obecnych warunkach jedynie połączone wysiłki wszystkich wielkich mocarstw wraz z wysiłkami innych państw mogą zapewnić złagodzenie napięcia w całej sytuacji międzynarodowej i właściwe rozwiązanie poszczególnych pilnych problemów międzynarodowych. Odpowiada to również wymogom Karty Organizacji Narodów Zjednoczonych nakładającej szczególną odpowiedzialność za utrzymanie pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego na 5 mocarstw: USA, Anglię, Francję, ZSRR i Chinę. Jednocześnie jest rzeczą zupełnie jasną, że w Organizacji Narodów Zjednoczonych wielki naród chiński powinien być obecnie reprezentowany właśnie przez Chińską Republikę Ludową.

Pragnąc przyczynić się do podniesienia roli i autorytetu Organizacji Narodów Zjednoczonych w umocnieniu pokoju światowego, należy szczególnie wytrwale dążyć do zbliżenia stanowiska pięciu wielkich mocarstw w sprawie zaniechania wyścigu zbrojeń atomowych i wszelkich innych zbrojeń. Każdy krok ku porozumieniu między tymi mocarstwami zarówno w sprawie usunięcia niebezpieczeństwa zastosowania broni atomowej i wodorowej, jak i w sprawie zaniechania wyścigu zbrojeń w ogóle, spotkałby się niewątpliwie z jednoczesnym poparciem wszystkich narodów zjednoczonych. Na tej drodze przede wszystkim istnieje doniosłe możliwości złagodzenia napięcia międzynarodowego, utrwalenia pokoju.

Pragnąc przyczynić się do podniesienia roli i autorytetu Organizacji Narodów Zjednoczonych w umocnieniu pokoju światowego, należy szczególnie wytrwale dążyć do zbliżenia stanowiska pięciu wielkich mocarstw w sprawie zaniechania wyścigu zbrojeń atomowych i wszelkich innych zbrojeń. Każdy krok ku porozumieniu między tymi mocarstwami zarówno w sprawie usunięcia niebezpieczeństwa zastosowania broni atomowej i wodorowej, jak i w sprawie zaniechania wyścigu zbrojeń w ogóle, spotkałby się niewątpliwie z jednoczesnym poparciem wszystkich narodów zjednoczonych. Na tej drodze przede wszystkim istnieje doniosłe możliwości złagodzenia napięcia międzynarodowego, utrwalenia pokoju.

Pragnąc przyczynić się do podniesienia roli i autorytetu Organizacji Narodów Zjednoczonych w umocnieniu pokoju światowego, należy szczególnie wytrwale dążyć do zbliżenia stanowiska pięciu wielkich mocarstw w sprawie zaniechania wyścigu zbrojeń atomowych i wszelkich innych zbrojeń. Każdy krok ku porozumieniu między tymi mocarstwami zarówno w sprawie usunięcia niebezpieczeństwa zastosowania broni atomowej i wodorowej, jak i w sprawie zaniechania wyścigu zbrojeń w ogóle, spotkałby się niewątpliwie z jednoczesnym poparciem wszystkich narodów zjednoczonych. Na tej drodze przede wszystkim istnieje doniosłe możliwości złagodzenia napięcia międzynarodowego, utrwalenia pokoju.

Pragnąc przyczynić się do podniesienia roli i autorytetu Organizacji Narodów Zjednoczonych w umocnieniu pokoju światowego, należy szczególnie wytrwale dążyć do zbliżenia stanowiska pięciu wielkich mocarstw w sprawie zaniechania wyścigu zbrojeń atomowych i wszelkich innych zbrojeń. Każdy krok ku porozumieniu między tymi mocarstwami zarówno w sprawie usunięcia niebezpieczeństwa zastosowania broni atomowej i wodorowej, jak i w sprawie zaniechania wyścigu zbrojeń w ogóle, spotkałby się niewątpliwie z jednoczesnym poparciem wszystkich narodów zjednoczonych. Na tej drodze przede wszystkim istnieje doniosłe możliwości złagodzenia napięcia międzynarodowego, utrwalenia pokoju.

Pragnąc przyczynić się do podniesienia roli i autorytetu Organizacji Narodów Zjednoczonych w umocnieniu pokoju światowego, należy szczególnie wytrwale dążyć do zbliżenia stanowiska pięciu wielkich mocarstw w sprawie zaniechania wyścigu zbrojeń atomowych i wszelkich innych zbrojeń. Każdy krok ku porozumieniu między tymi mocarstwami zarówno w sprawie usunięcia niebezpieczeństwa zastosowania broni atomowej i wodorowej, jak i w sprawie zaniechania wyścigu zbrojeń w ogóle, spotkałby się niewątpliwie z jednoczesnym poparciem wszystkich narodów zjednoczonych. Na tej drodze przede wszystkim istnieje doniosłe możliwości złagodzenia napięcia międzynarodowego, utrwalenia pokoju.

Wypowiedź Leona Kruczkowskiego

w związku z przyznaniem mu Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej „Za utrwalenie pokoju między narodami”

WARSZAWA
W związku z przyznaniem Leonowi Kruczkowskiemu Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej „Za utrwalenie pokoju między narodami” zaszczytnie odznaczony pisarz udzielił przedstawicielowi PAP następującej wypowiedzi:
„Wiadomość o przyznaniu mi Stalinowskiej Międzynarodowej Nagrody Pokoju przyjąłem z najgłębszym wzruszeniem i radością. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej wielkiej, najdonioślejszej dziś dla ludzkości sprawie. Związana z nieśmiertelnym imieniem Stalina, nagroda ta jest nie tyle wyróżnieniem osobistych zasług, ile przede wszystkim podkreśleniem wielkości samej idei walki o pokój. Nagroda ta jest jednak również dla odznaczanego nią doniosłym zobowiązaniem: zobowiązaniem do jeszcze pełniejszego poświęcenia sił i zdolności tej

Uchwała Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1953 r.

w sprawie zapewnienia niezbędnych środków dla wzrostu hodowli zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej

II. O rozszerzeniu bazy paszowej, rozwoju hodowli zarodowej i wzmocnieniu pomocy zootechnicznej i weterynaryjnej

1. Zadania w zakresie rozbudowy bazy paszowej

Dalszy przrost pogłowia i podnoszenie produktywności zwierząt zależą w znacznym stopniu od zwiększenia produkcji pasz i pełnego wykorzystania istniejących w tym zakresie rezerw.

Wiele indywidualnych gospodarstw chłopskich, jak również spółdzielni produkcyjnych i PGR traktuje produkcję pasz jako drugorzędne zadanie.

Nie są stosowane podstawowe zabiegi w dziedzinie zagospodarowania i pielęgnacji łąk, co, znacząco obniża produkcję siana. Wiele gospodarstw nie docenia możliwości znacznej poprawy wartości siana przez terminowe koszenie i racjonalne suszenie.

Duże kompleksy łąk w niektórych rejonach są wykorzystywane w niedostatecznym stopniu.

Wiele gospodarstw rolnych nie stosuje najbardziej niezbędnych środków pielęgnacji

pastwisk i nie wprowadza racjonalnych metod ich użytkowania.

Nie rozwija się należyte walki o likwidację niedoboru pasz białkowych przez rozwój wysokowartościowych upraw motylkowych. Wsiwki i poplony stosowane są na zbyt małej powierzchni. Wiele gospodarstw rolnych marnuje duże ilości pasz, nie stosując ich kiszzenia i racjonalnego suszenia.

Pomoc instruktażowa ze strony państwowej służby rolnej w dziedzinie produkcji i użytkowania pasz jest nadal niedostateczna. Osiągnięcia nauki oraz wyniki wielu przodujących gospodarstw nie są należycie upowszechniane.

W celu zapewnienia rozwoju bazy paszowej i dostosowania rozmiarów i rodzaju produkcji pasz do potrzeb wzrastającego pogłowia oraz w celu usprawnienia gospodarki paszami, Rada Ministrów postanawia:

c) przyspieszenie zwiększenia pogłowia zwierząt w gospodarstwach PGR i w spółdzielniach produkcyjnych na tych terenach.

7. W celu wykorzystania dla potrzeb hodowli niedostatecznie użytkowanych terenów łąkowych i pastwiskowych znajdujących się w zarządzie jednostek organizacyjnych podległych zarówno Ministrom Rolnictwa lub Państwowym Gospodarstw Rolnych, jak i innym Ministrom, zobowiązuje zainteresowanych Ministrów do:

- a) wydzierżawiania łąk i terenów pastwiskowych spółdzielni produkcyjnych, przedsiębiorstw podległym Centralnemu Zarządowi Tuczki Przemysłowego oraz Zarządowi Zakładów Pasz na zasadzie umów wieloletnich, przewidujących niezbędne zaopatrzenie i racjonalną eksploatację wydzierżawionych terenów z tym, że akcję wydzierżawiania należy przeprowadzić w terminie do 1 kwietnia 1954 r.;
- b) organizowania na terenach nie użytkowanych należycie, a nie objętych dzierżawą, zbiorów siana na własne potrzeby przez grupy kołowe spółdzielni produkcyjnych i indywidualnych gospodarstw chłopskich położonych na terenach, na których występuje deficyt pasz;
- c) przedstawiania wniosków dotyczących uregulowania warunków wykorzystania przez gospodarstwa rolne użytków zielonych w lasach, przy drogach, kanałach itp.

d) zobowiązać Ministra Rolnictwa do podjęcia środków zapobiegających wykośnieniu terenów i pełne wykorzystanie urządzeń do kiszzenia pasz w spółdzielniach produkcyjnych oraz do rozbudowy budowy nowych silosów;

e) zobowiązać prezidia rad narodowych do zalecenia spółdzielni produkcyjnym i indywidualnym gospodarstwom chłopskim budowy prostych urządzeń do kiszzenia pasz jak: zbiorniki głębokie, rowy, doły o wzmocnionych ścianach przy szerokim wykorzystaniu miejscowych materiałów;

f) w celu zmniejszenia strat przy przechowywaniu ziemiaków zobowiązać: — Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych do szerszego stosowania parowania i kiszzenia ziemiaków w PGR, — Ministra Rolnictwa do wzmocnienia instruktażu i zorganizowania pokazów racjonalnego kiszzenia ziemiaków w spółdzielniach produkcyjnych i indywidualnych gospodarstwach chłopskich, — Ministrów Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz Rolnictwa do zapewnienia remontu i wykorzystania wszystkich kolumn parnikowych i innych urządzeń do parowania ziemiaków znajdujących się w posiadaniu PGR, POM i spółdzielni produkcyjnych.

g) w celu stworzenia podstaw dla rozwoju hodowli zarodowej zgodnie z nowoczesnymi wskazaniami nauki i potrzebami socjalistycznego rolnictwa — zobowiązać Ministra Rolnictwa do przedstawienia Prezydium Rządu w terminie do dnia 31. I. 1954 r. projektu ustawowego uregulowania organizacji i zasad prowadzenia hodowli zarodowej.

4. W celu usprawnienia organizacji hodowli zarodowej w Państwowych Gospodarstwach Rolnych, zobowiązuje Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych do opracowania w terminie do dnia 31. XII. 1953 projektu uchwały Prezydium Rządu określającej:

- a) organizację hodowli zarodowej w Państwowych Gospodarstwach Rolnych,
- b) ustalenie warunków dla gospodarstw zarodowych,
- c) organizację służby zootechnicznej w hodowli zarodowej państwowych gospodarstw rolnych,
- d) rozszerzenie zadań Centralnego Zarządu Hodowli Zarodowej.

5. W celu pełniejszego wykorzystania wartościowego materiału hodowlanego, występującego w zwartych skupieniach na niektórych terenach — zobowiązuje Ministra Rolnictwa do uregulowania w porozumieniu z Ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych:

- a) zasad i kierunków pracy hodowlanej w ośrodkach hodowlanych,
- b) rozmieszczenia ośrodków hodowlanych i zasięgu ich pracy,
- c) powiązania prac w ośrodkach hodowlanych z pracami hodowlanymi państwowych gospodarstw rolnych, spółdzielni produkcyjnych oraz terenowych placówek badawczych i doświadczalnych,
- d) organizacji stałej opieki zootechnicznej i weterynaryjnej na terenie ośrodków hodowlanych.

6. Zobowiązuje Ministra Rolnictwa do zorganizowania w latach 1954/55 następujących ośrodków hodowlanych:

- a) w zakresie hodowli bydła, 21 ośrodków, a mianowicie: 7 ośrodków bydła rasy polskiej czerwonej typów: dołowego, podgórskiego, śląskiego i poznańskiego; 14 ośrodków dla bydła rasy szarej czarno-białej i czerwono-białej typu mlecznego, mleczno-mięsnego, względnie mięsno-mlecznego;
- b) w zakresie hodowli trzody chlewniej 21 ośrodków, a mianowicie: 6 ośrodków dla trzody typu tłuszczowo-mięsnej, 5 ośrodków dla trzody typu słoninowego i 10 ośrodków dla trzody typu mięsnej;
- c) w zakresie hodowli owiec 11 ośrodków, a mianowicie: 1 ośrodek dla owiec cienkorunnych rasy merynos polski, 6 ośrodków dla owiec rasy długowłosej krajowej, 2 ośrodki dla owiec podgórskich rasy cakiel, 1 ośrodek dla owiec smuszkowych rasy karakuł, 1 ośrodek dla owiec koźlichowskich rasy wrzosówka;
- d) w zakresie hodowli koni 8 ośrodków, a mianowicie: po jednym ośrodku dla typów: poznańskiego, sądeckiego, śląskiego, sokolickiego, sztumskiego, łowickiego, garwolińskiego i „kopczyka”.

7. W celu zapewnienia racjonalnego wykorzystania rozplodników o wybitnej wartości hodowlanej:

- a) zobowiązać Ministrów Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych do: — rozszerzenia stosowania sztucznego unasienniania zwierząt do następujących rozmiarów: r. 1954 r. 1955 krowy 59 200 100 000 owce 28 000 43 000
- b) utworzenia następującej ilości stacji i punktów sztucznego unasienniania: r. 1954 r. 1955 Państw. Zakł. Lecznictwa zwierząt 26 346 40 570 PGR 29 115 36 135
- c) zapewnienia odpowiedniego sprzętu do sztucznego unasienniania dla stacji i punktów oraz wyposażenia ich w niezbędne środki lokomocji.
- d) wyszkolenia i doszkalania personelu, obsługującego stacje i punkty sztucznego unasienniania.

W zakresie sztucznego unasienniania zwierząt

8. W celu najbardziej racjonalnego wykorzystania rozplodników o wybitnej wartości hodowlanej:

- a) zobowiązać Ministrów Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych do: — rozszerzenia stosowania sztucznego unasienniania zwierząt do następujących rozmiarów: r. 1954 r. 1955 krowy 59 200 100 000 owce 28 000 43 000
- b) utworzenia następującej ilości stacji i punktów sztucznego unasienniania: r. 1954 r. 1955 Państw. Zakł. Lecznictwa zwierząt 26 346 40 570 PGR 29 115 36 135
- c) zapewnienia odpowiedniego sprzętu do sztucznego unasienniania dla stacji i punktów oraz wyposażenia ich w niezbędne środki lokomocji.
- d) wyszkolenia i doszkalania personelu, obsługującego stacje i punkty sztucznego unasienniania.

3. Zadania dotyczące polepszenia żywienia, sposobów chowu i użytkowania zwierząt

9. Zobowiązuje Ministra Przemysłu Drobnego i Rzemiosła do zorganizowania w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa produkcji sprzętu, niezbędnego przy prowadzeniu sztucznego unasienniania zwierząt.

10. W celu zapewnienia racjonalnego wykorzystania rozplodników o wybitnej wartości hodowlanej:

- a) zobowiązać Ministrów Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych do: — rozszerzenia stosowania sztucznego unasienniania zwierząt do następujących rozmiarów: r. 1954 r. 1955 krowy 59 200 100 000 owce 28 000 43 000
- b) utworzenia następującej ilości stacji i punktów sztucznego unasienniania: r. 1954 r. 1955 Państw. Zakł. Lecznictwa zwierząt 26 346 40 570 PGR 29 115 36 135
- c) zapewnienia odpowiedniego sprzętu do sztucznego unasienniania dla stacji i punktów oraz wyposażenia ich w niezbędne środki lokomocji.
- d) wyszkolenia i doszkalania personelu, obsługującego stacje i punkty sztucznego unasienniania.

Organizacja ośrodków hodowlanych

11. W celu poprawienia zaopatrzenia hodowli w pasze białkowe i mineralne:

- a) zobowiązać Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do opracowania w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami w terminie do dnia 1 kwietnia 1954 r. projektu uchwały w sprawie powiększenia produkcji pasz przemysłowych i mieszanek paszowych, podjęcia produkcji mączek z koniżyny, lucerny lub traw oraz usprawnienia wykorzystania pasz odpadkowych;
- b) zobowiązać Ministrów właściwych resortów do zapewnienia na potrzeby gospodarstw rolnych następujących ilości pasz mineralnych: krowy pastewnej 20 000 ton, różnych mieszanek mineralnych 1 200 ton.

Rozszerzenie pomocy dla spółdzielni produkcyjnych i indywidualnych gospodarstw chłopskich utrzymujących rozplodniki uznane lub prowadzących hodowlę zwierząt zarodowych

12. W celu zorganizowania i właściwego wykorzystania wysiłków wszystkich gospodarstw rolnych w rozbudowie bazy paszowej, oraz zapewnienia pomocy instruktażowej tym gospodarstwom, zobowiązuje Ministra Rolnictwa do:

- a) udzielenia nadal bezzwrotniej pomocy finansowej państwa przy nabywaniu przez małorolnych i średniorolnych chłopskich rozplodników uznanych za odpowiednie do hodowli w granicach do 70% ceny zakupu,
- b) stosowania dla gospodarstw, utrzymujących buhaje, ulg w obowiązkowych dostawach mleka: za utrzymywanie buhaja z białym świadectwem uznania — ulgi w wysokości 500 litrów i za utrzymywanie buhaja z żółtym świadectwem uznania — ulgi w wysokości 300 litrów,
- c) przyznania prawa zakupu pasz treściwych dla gospodarstw, utrzymujących rozplodniki uznane w ilości: za każdego buhaja z białym świadectwem uznania — 300 kg paszy, za każdego buhaja z żółtym świadectwem uznania — 200

Powiększenie upraw roślin pastewnych

8. W celu powiększenia ilości pasz i zapewnienia bardziej racjonalnego żywienia zwierząt zobowiązuje Ministra Rolnictwa do podjęcia środków zapobiegających:

- a) zwiększenie obszaru zasiewów lucerny i koniżyny w 1954 r. o około 4 proc. i w roku 1955 o dalsze 4 proc. w stosunku do obecnej powierzchni tych upraw oraz osiągnięcia znacznego podniesienia ich plonów;
- b) zwiększenie plonów ziemiaków i buraków pastewnych oraz stopniowe przechodzenie z uprawy odmian buraków pastewnych na uprawę odmian buraków półcukrowych z równoczesnym zapewnieniem zwiększonej produkcji nasion;
- c) zwiększenie uprawy brukwi pastewnej w rejonach nie posiadających warunków do uprawy buraków pastewnych oraz rozszerzenie upraw marchwi pastewnej;
- d) zwiększenie poplonów i przedplonów i osiągnięcia następującej powierzchni tych upraw w gospodarstwach chłopskich:

	1954	1955
poplony (letnie)	1 185 do 1 260	
przedplony (poplony ozime)	170 do 200	

- e) rozszerzenie uprawy kukurydzy pastewnej, końskiego zębu, słonecznika pastewnego i innych wysokowydajnych roślin na produkcję zielonej karmy.

9. W celu zapewnienia środków potrzebnych gospodarstwom dla wykonania podstawowych zadań w zakresie rozszerzenia upraw roślin pastewnych i podwyższenia produkcji pasz:

- a) zobowiązać Ministra Rolnictwa do podjęcia środków zapobiegających wykośnieniu terenów i pełne wykorzystanie urządzeń do kiszzenia pasz w spółdzielniach produkcyjnych oraz do rozbudowy budowy nowych silosów;
- b) zobowiązać Ministra Rolnictwa do wzmocnienia instruktażu i zorganizowania pokazów racjonalnego kiszzenia ziemiaków w spółdzielniach produkcyjnych i indywidualnych gospodarstwach chłopskich, — Ministrów Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz Rolnictwa do zapewnienia remontu i wykorzystania wszystkich kolumn parnikowych i innych urządzeń do parowania ziemiaków znajdujących się w posiadaniu PGR, POM i spółdzielni produkcyjnych.

Upowszechnienie kiszzenia pasz

10. Dla zapewnienia racjonalnego żywienia zwierząt w ciągu całego roku i dla zabezpieczenia odpowiednich ilości i jakości pasz:

- a) zobowiązać Ministra Rolnictwa do zorganizowania szerokiej akcji propagandowej, instruktażowej i pokazowej kiszzenia zielonek, ziemiaków i innych okopowych, liści buraczanych, wysłoków buraczanych, wywaru, wycierki ziemniaczanej;

Zadania w zakresie rozbudowy bazy paszowej

11. W celu poprawienia zaopatrzenia hodowli w pasze białkowe i mineralne:

- a) zobowiązać Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do opracowania w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami w terminie do dnia 1 kwietnia 1954 r. projektu uchwały w sprawie powiększenia produkcji pasz przemysłowych i mieszanek paszowych, podjęcia produkcji mączek z koniżyny, lucerny lub traw oraz usprawnienia wykorzystania pasz odpadkowych;
- b) zobowiązać Ministrów właściwych resortów do zapewnienia na potrzeby gospodarstw rolnych następujących ilości pasz mineralnych: krowy pastewnej 20 000 ton, różnych mieszanek mineralnych 1 200 ton.

12. W celu zorganizowania i właściwego wykorzystania wysiłków wszystkich gospodarstw rolnych w rozbudowie bazy paszowej, oraz zapewnienia pomocy instruktażowej tym gospodarstwom, zobowiązuje Ministra Rolnictwa do:

- a) udzielenia nadal bezzwrotniej pomocy finansowej państwa przy nabywaniu przez małorolnych i średniorolnych chłopskich rozplodników uznanych za odpowiednie do hodowli w granicach do 70% ceny zakupu,
- b) stosowania dla gospodarstw, utrzymujących buhaje, ulg w obowiązkowych dostawach mleka: za utrzymywanie buhaja z białym świadectwem uznania — ulgi w wysokości 500 litrów i za utrzymywanie buhaja z żółtym świadectwem uznania — ulgi w wysokości 300 litrów,
- c) przyznania prawa zakupu pasz treściwych dla gospodarstw, utrzymujących rozplodniki uznane w ilości: za każdego buhaja z białym świadectwem uznania — 300 kg paszy, za każdego buhaja z żółtym świadectwem uznania — 200

3. Zadania dotyczące polepszenia żywienia, sposobów chowu i użytkowania zwierząt

13. W celu zapewnienia racjonalnego wykorzystania rozplodników o wybitnej wartości hodowlanej:

- a) zobowiązać Ministrów Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych do: — rozszerzenia stosowania sztucznego unasienniania zwierząt do następujących rozmiarów: r. 1954 r. 1955 krowy 59 200 100 000 owce 28 000 43 000
- b) utworzenia następującej ilości stacji i punktów sztucznego unasienniania: r. 1954 r. 1955 Państw. Zakł. Lecznictwa zwierząt 26 346 40 570 PGR 29 115 36 135
- c) zapewnienia odpowiedniego sprzętu do sztucznego unasienniania dla stacji i punktów oraz wyposażenia ich w niezbędne środki lokomocji.
- d) wyszkolenia i doszkalania personelu, obsługującego stacje i punkty sztucznego unasienniania.

Zadania w zakresie rozbudowy bazy paszowej

14. W celu poprawienia zaopatrzenia hodowli w pasze białkowe i mineralne:

- a) zobowiązać Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do opracowania w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami w terminie do dnia 1 kwietnia 1954 r. projektu uchwały w sprawie powiększenia produkcji pasz przemysłowych i mieszanek paszowych, podjęcia produkcji mączek z koniżyny, lucerny lub traw oraz usprawnienia wykorzystania pasz odpadkowych;
- b) zobowiązać Ministrów właściwych resortów do zapewnienia na potrzeby gospodarstw rolnych następujących ilości pasz mineralnych: krowy pastewnej 20 000 ton, różnych mieszanek mineralnych 1 200 ton.

Rozszerzenie pomocy dla spółdzielni produkcyjnych i indywidualnych gospodarstw chłopskich utrzymujących rozplodniki uznane lub prowadzących hodowlę zwierząt zarodowych

15. W celu zorganizowania i właściwego wykorzystania wysiłków wszystkich gospodarstw rolnych w rozbudowie bazy paszowej, oraz zapewnienia pomocy instruktażowej tym gospodarstwom, zobowiązuje Ministra Rolnictwa do:

- a) udzielenia nadal bezzwrotniej pomocy finansowej państwa przy nabywaniu przez małorolnych i średniorolnych chłopskich rozplodników uznanych za odpowiednie do hodowli w granicach do 70% ceny zakupu,
- b) stosowania dla gospodarstw, utrzymujących buhaje, ulg w obowiązkowych dostawach mleka: za utrzymywanie buhaja z białym świadectwem uznania — ulgi w wysokości 500 litrów i za utrzymywanie buhaja z żółtym świadectwem uznania — ulgi w wysokości 300 litrów,
- c) przyznania prawa zakupu pasz treściwych dla gospodarstw, utrzymujących rozplodniki uznane w ilości: za każdego buhaja z białym świadectwem uznania — 300 kg paszy, za każdego buhaja z żółtym świadectwem uznania — 200

Podniesienie gospodarki łąkowo-pastwiskowej

1. Zobowiązuje Ministra Rolnictwa do rozszerzenia robót melioracyjnych na łąkach i pastwiskach należących do spółdzielni produkcyjnych i indywidualnych gospodarstw chłopskich, do następujących rozmiarów:

	1954	1955
zagospodarowanie i pielęgnacja terenów melioracyjnych na obszarze	298	360
konserwacja istniejących urządzeń wodno-melioracyjnych na obszarze	1 232	1 350

2. Zobowiązuje Ministrów Rolnictwa oraz Państwowych Gospodarstw Rolnych do wydania zarządzeń, mających na celu osiągnięcie wzmocnienia pielęgnacji łąk i pastwisk, w szczególności przez:

- a) powszechnie stosowanie prostych zabiegów pielęgnacyjnych łąk dokładne wykaszanie powierzchni, wawiancie, rozrzućanie kretowisk, usuwanie żorżli;
- b) zwiększenie nawożenia łąk i pastwisk przez szersze stosowanie nawozów organicznych jak: gnojówka, komposty, torf oraz nawozy mineralne, zwłaszcza potasowe oraz wapnowanie łąk zakwaszonych;
- c) polepszenie konserwacji urządzeń odwadniających (rowy, przepływy pod mostami) oraz urządzeń nawadniających, jak słuzki, zastawki itp.

Usprawnienie zbioru i suszenia siana

4. W celu zapewnienia terminowego i sprawnego zbioru siana oraz stosowania właściwego suszenia przy użyciu rusztek i innych urządzeń:

- a) zobowiązać Ministrów Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz prezidia rad narodowych do traktowania akcji zbioru siana na równi z akcją żniwną,
- b) zobowiązać Ministra Rolnictwa do: — zwiększenia mechanizacji sprzętu sianowego przez rozszerzenie pomocy POM i GOM udzielanej spółdzielni produkcyjnym i indywidualnym gospodarstwom chłopskim w przeprowadzeniu zbiorów, — zorganizowania przez POM na terenach o dużym nasileniu użytków zielonych specjalnych бригад łąkowych w 1954 r. — 90, a w 1955 r. — 110 oraz do wyposażenia tych бригад w maszyny i narzędzia dla eksploatacji łąk i pastwisk;

Zagospodarowanie i podniesienie wydajności łąk i pastwisk

5. W celu zwiększenia mechanizacji robót wodno-melioracyjnych, uprawy i pielęgnacji łąk i pastwisk oraz sprzętu sianowego, jak również większego wykorzystania dla rozwoju hodowli terenów pastwiskowych przez podniesienie ich wydajności oraz jakości uzyskiwanej paszy:

- a) zobowiązać Ministrów Przemysłu Drobnego i Rzemiosła do opracowania w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych projektu uchwały w sprawie przyspieszenia zagospodarowania zielonogórskich, szczyńskich i rzeszowskich terenów łąkowych i pastwiskowych, uwzględniającej w szczególności:

- a) opracowanie planów perspektywicznego zagospodarowania tych terenów,
- b) organizowanie na tych terenach specjalizowanych zespołów (gospodarstw) łąkowych i pastwiskowych PGR,

Podniesienie gospodarki łąkowo-pastwiskowej

1. Zobowiązuje Ministra Rolnictwa do rozszerzenia robót melioracyjnych na łąkach i pastwiskach należących do spółdzielni produkcyjnych i indywidualnych gospodarstw chłopskich, do następujących rozmiarów:

	1954	1955
zagospodarowanie i pielęgnacja terenów melioracyjnych na obszarze	298	360
konserwacja istniejących urządzeń wodno-melioracyjnych na obszarze	1 232	1 350

2. Zobowiązuje Ministrów Rolnictwa oraz Państwowych Gospodarstw Rolnych do wydania zarządzeń, mających na celu osiągnięcie wzmocnienia pielęgnacji łąk i pastwisk, w szczególności przez:

- a) powszechnie stosowanie prostych zabiegów pielęgnacyjnych łąk dokładne wykaszanie powierzchni, wawiancie, rozrzućanie kretowisk, usuwanie żorżli;
- b) zwiększenie nawożenia łąk i pastwisk przez szersze stosowanie nawozów organicznych jak: gnojówka, komposty, torf oraz nawozy mineralne, zwłaszcza potasowe oraz wapnowanie łąk zakwaszonych;
- c) polepszenie konserwacji urządzeń odwadniających (rowy, przepływy pod mostami) oraz urządzeń nawadniających, jak słuzki, zastawki itp.

Usprawnienie zbioru i suszenia siana

4. W celu zapewnienia terminowego i sprawnego zbioru siana oraz stosowania właściwego suszenia przy użyciu rusztek i innych urządzeń:

- a) zobowiązać Ministrów Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz prezidia rad narodowych do traktowania akcji zbioru siana na równi z akcją żniwną,
- b) zobowiązać Ministra Rolnictwa do: — zwiększenia mechanizacji sprzętu sianowego przez rozszerzenie pomocy POM i GOM udzielanej spółdzielni produkcyjnym i indywidualnym gospodarstwom chłopskim w przeprowadzeniu zbiorów, — zorganizowania przez POM na terenach o dużym nasileniu użytków zielonych specjalnych бригад łąkowych w 1954 r. — 90, a w 1955 r. — 110 oraz do wyposażenia tych бригад w maszyny i narzędzia dla eksploatacji łąk i pastwisk;

Zagospodarowanie i podniesienie wydajności łąk i pastwisk

5. W celu zwiększenia mechanizacji robót wodno-melioracyjnych, uprawy i pielęgnacji łąk i pastwisk oraz sprzętu sianowego, jak również większego wykorzystania dla rozwoju hodowli terenów pastwiskowych przez podniesienie ich wydajności oraz jakości uzyskiwanej paszy:

- a) zobowiązać Ministrów Przemysłu Drobnego i Rzemiosła do opracowania w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych projektu uchwały w sprawie przyspieszenia zagospodarowania zielonogórskich, szczyńskich i rzeszowskich terenów łąkowych i pastwiskowych, uwzględniającej w szczególności:

- a) opracowanie planów perspektywicznego zagospodarowania tych terenów,
- b) organizowanie na tych terenach specjalizowanych zespołów (gospodarstw) łąkowych i pastwiskowych PGR,

darstw chłopskich do 4,2 mln. ton w 1954 r. i 5 mln. ton w roku 1955;

- d) zobowiązać Ministra Rolnictwa do podjęcia środków zapobiegających wykośnieniu terenów i pełne wykorzystanie urządzeń do kiszzenia pasz w spółdzielniach produkcyjnych oraz do rozbudowy budowy nowych silosów;
- e) zobowiązać prezidia rad narodowych do zalecenia spółdzielni produkcyjnym i indywidualnym gospodarstwom chłopskim budowy prostych urządzeń do kiszzenia pasz jak: zbiorniki głębokie, rowy, doły o wzmocnionych ścianach przy szerokim wykorzystaniu miejscowych materiałów;
- f) w celu zmniejszenia strat przy przechowywaniu ziemiaków zobowiązać: — Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych do szerszego stosowania parowania i kiszzenia ziemiaków w PGR, — Ministra Rolnictwa do wzmocnienia instruktażu i zorganizowania pokazów racjonalnego kiszzenia ziemiaków w spółdzielniach produkcyjnych i indywidualnych gospodarstwach chłopskich, — Ministrów Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz Rolnictwa do zapewnienia remontu i wykorzystania wszystkich kolumn parnikowych i innych urządzeń do parowania ziemiaków znajdujących się w posiadaniu PGR, POM i spółdzielni produkcyjnych.

Organizacja ośrodków hodowlanych

11. W celu poprawienia zaopatrzenia hodowli w pasze białkowe i mineralne:

- a) zobowiązać Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do opracowania w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami w terminie do dnia 1 kwietnia 1954 r. projektu uchwały w sprawie powiększenia produkcji pasz przemysłowych i mieszanek paszowych, podjęcia produkcji mączek z koniżyny, lucerny lub traw oraz usprawnienia wykorzystania pasz odpadkowych;
- b) zobowiązać Ministrów właściwych resortów do zapewnienia na potrzeby gospodarstw rolnych następujących ilości pasz mineralnych: krowy pastewnej 20 000 ton, różnych mieszanek mineralnych 1 200 ton.

Rozszerzenie pomocy dla spółdzielni produkcyjnych i indywidualnych gospodarstw chłopskich utrzymujących rozplodniki uznane lub prowadzących hodowlę zwierząt zarodowych

12. W celu zorganizowania i właściwego wykorzystania wysiłków wszystkich gospodarstw rolnych w rozbudowie bazy paszowej, oraz zapewnienia pomocy instruktażowej tym gospodarstwom, zobowiązuje Ministra Rolnictwa do:

- a) udzielenia nadal bezzwrotniej pomocy finansowej państwa przy nabywaniu przez małorolnych i średniorolnych chłopskich rozplodników uznanych za odpowiednie do hodowli w granicach do 70% ceny zakupu,
- b) stosowania dla gospodarstw, utrzymujących buhaje, ulg w obowiązkowych dostawach mleka: za utrzymywanie buhaja z białym świadectwem uznania — ulgi w wysokości 500 litrów i za utrzymywanie buhaja z żółtym świadectwem uznania — ulgi w wysokości 300 litrów,
- c) przyznania prawa zakupu pasz treściwych dla gospodarstw, utrzymujących rozplodniki uznane w ilości: za każdego buhaja z białym świadectwem uznania — 300 kg paszy, za każdego buhaja z żółtym świadectwem uznania — 200

3. Zadania dotyczące polepszenia żywienia, sposobów chowu i użytkowania zwierząt

13. W celu zapewnienia racjonalnego wykorzystania rozplodników o wybitnej wartości hodowlanej:

- a) zobowiązać Ministrów Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych do: — rozszerzenia stosowania sztucznego unasienniania zwierząt do następujących rozmiarów: r. 1954 r. 1955 krowy 59 200 100 000 owce 28 000 43 000
- b) utworzenia następującej ilości stacji i punktów sztucznego unasienniania: r. 1954 r. 1955 Państw. Zakł. Lecznictwa zwierząt 26 346 40 570 PGR 29 115 36 135
- c) zapewnienia odpowiedniego sprzętu do sztucznego unasienniania dla stacji i punktów oraz wyposażenia ich w niezbędne środki lokomocji.
- d) wyszkolenia i doszkalania personelu, obsługującego stacje i punkty sztucznego unasienniania.

Zadania w zakresie rozbudowy bazy paszowej

14. W celu poprawienia zaopatrzenia hodowli w pasze białkowe i mineralne:

- a) zobowiązać Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do opracowania w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami w terminie do dnia 1 kwietnia 1954 r. projektu uchwały w sprawie powiększenia produkcji pasz przemysłowych i mieszanek paszowych, podjęcia produkcji mączek z koniżyny, lucerny lub traw oraz usprawnienia wykorzystania pasz odpadkowych;
- b) zobowiązać Ministrów właściwych resortów do zapewnienia na potrzeby gospodarstw rolnych następujących ilości pasz mineralnych: krowy pastewnej 20 000 ton, różnych mieszanek mineralnych 1 200 ton.
</

Uchwała Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1953 r.

(Dokończenie ze str. 2)

- 5. W celu poprawienia sposobów użytkowania zwierząt — zobowiązać Ministrów Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych do:
 - a) zorganizowania pokazów racjonalnego doju, obcinania rąbic, przegrzania buhajów i podkuwania koni;
 - b) zwiększenia w spółdzielniach produkcyjnych i państwowych gospodar-

stwach rolnych liczby owiec strzyżonych mechanicznie w r. 1954 do 20 proc. pogłowia owiec oraz do zorganizowania w gromadach zespołów strzyży owiec w drodze szerszego wykorzystania agregatów POM i GOM,

c) stopniowego rozszerzenia stosowania w spółdzielniach produkcyjnych i państwowych gospodarstwach rol-

nich mechanicznego doju krow.

6. Zobowiązać Ministrów Przemysłu Maszynowego oraz Przemysłu Drobno- i Rzemiosła do rozszerzenia produkcji maszyn z napędem elektrycznym do przygotowywania pasz, samoczynnych poideł, prostych urządzeń transportowych dla obór i chlewni oraz do podjęcia produkcji elektrycznych dojarok.

c) zobowiązać Ministra Szkolnictwa Wyższego, w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych, do przedłożenia w terminie 3 miesięcy od dnia powzięcia niniejszej uchwały — projektu uchwały Prezydium Rządu w sprawie rozbudowy wydziałów zootechnicznych na uczelniach rolniczych w Warszawie, Poznaniu, Wrocławiu, Olsztynie, Krakowie i Lublinie oraz wydziałów weterynaryjnych w Lublinie, Warszawie i Wrocławiu;

— pełnego zagospodarowania terenów pomiarowych, na obszarze 7,9 tys. ha i polepszenia konserwacji wszystkich urządzeń wodno-melioracyjnych,

b) systematycznego nawożenia i pełnego wykorzystania wszystkich użytkowanych łąk i pastwisk;

c) zwiększenia w 1955 r. zbiorów siana łąkowego o 30 proc. w porównaniu ze zbiorami z roku 1953 oraz do rozszerzenia mechanizacji zbioru i stogowania siana;

d) rozszerzenia w 1954 r. kwatrowego wypasu bydła na obszarze 40 tys. ha pastwisk;

e) zwiększenia produkcji pasz i upraw polowych, przede wszystkim w drodze podniesienia wydajności z hektara;

f) rozszerzenia uprawy roślin motylkowych i strączkowych, przede wszystkim lucerny, konicyzny, seradeli i łubin pastewnego oraz końskiego zębu, sonecznika i innych roślin nadających się na kiszonki;

g) zwiększenia uprawy przedplonów i śródplonów;

h) rozszerzenia produkcji kiszonek do rozmiarów zapewniających w latach 1954 i 1955 następujące ilości kiszonek: na każdą krowę od 30 do 35 q rocznie i na każdą owcę od 2 do 3 q rocznie;

i) zorganizowania w 1954 r. zielonej tasy co najmniej w 40 proc. gospodarstw i w 1955 r. co najmniej w 60 proc. gospodarstw.

3. W celu zapewnienia dostatecznej ilości pomieszczeń inwentarskich i polepszenia zaplecza w wodę dla zwierząt gospodarskich, zobowiązać Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych do:

- a) rozszerzenia remontów i konserwacji pomieszczeń dla inwentarza;
- b) budowy i odbudowy w 1954 r. pomieszczeń dla bydła w ilości 33 tys. stanowisk, dla trzody chlewnej w ilości 113 tys. stanowisk i dla owiec w ilości 37 tys. stanowisk;
- c) wybudowania w 1954 r. 1247 studzien.

— rozszerzenia odpowiedzialności specjalistów za rozwój hodowli oraz za nadzór i kierowanie pracami brygad hodowlanych;

— prowadzenia szkolenia kursowego i przywarsztatowego dla pracowników hodowli;

— zwiększenia budownictwa mieszkaniowego i polepszenia warunków kulturalno-bytowych pracowników;

— zaopatrzenia pracowników hodowlanych w odzież ochronną i niezbędne środki, zabezpieczające właściwy poziom higieny osobistej;

— zaznajomienia wszystkich chłopów i pracowników rolnych z postanowieniami Uchwały przez zorganizowanie szerokiej kampanii wyjaśniającej przy użyciu radia i prasy oraz przy współdziałaniu organizacji masowych, działających na wsi;

— opracowania w oparciu o Uchwałę konkretnych zadań produkcyjnych dla województw, powiatów, gmin oraz do powzięcia uchwał zapewniających realizację tych zadań i kontrolę ich wykonania;

— organizowania narad produkcyjnych produkujących chłopów, członków spółdzielni produkcyjnych, robotników PGR z udziałem terenowej służby rolnej, POM, PGR, ZSCh — w celu upowszechnienia produkcyjnych osiągnięć i doświadczeń;

— organizowania współpracy w dziedzinie hodowli między spółdzielniami produkcyjnymi, gromadami i koloniami hodowców dla zwiększenia pogłowia i produktywności zwierząt, rozwoju bazy paszowej oraz dla zapewnienia pełnego i terminowego wykonania planu dostaw obowiązkowych i kontraktacji;

— mobilizowania szerokiej rzeszy hodowców do wykonania zadań postawionych w Uchwale w drodze pogłębienia ich świadomości obywatelskiej, podnoszenia wiedzy zawodowej jak również wyróżniania za produkujące doświadczenia i dobre wyniki uzyskane w hod. wli.

4. Wzmocnienie służby zootechnicznej, rozszerzenie masowego instruktazu i szkolenia producentów, upowszechnienie wiedzy rolniczej w zakresie hodowli

Dla szybkiego podniesienia poziomu hodowli niezbędne jest jak najszersze upowszechnienie produkcyjnych metod i osiągnięć oraz organizacja masowego szkolenia i upowszechnienia wiedzy rolniczej.

Kadry fachowe w służbie zootechnicznej są zbyt szczupłe, a ich skupienie w miastach wojewódzkich i powiatowych utrudnia im właściwe dotarcie do gromad. Nie wykorzystuje się należycie aktywności społecznej produkcyjnych hodowców, którzy mogliby w poważnym stopniu oddziaływać na upowszechnienie prawidłowych metod hodowli w swoich gromadach.

Organizacje kontraktujące zwierzęta rzeźne i hodowlane nie wywiązują się należycie z zadań udzielania pomocy szkoleniowej i instruktazowej. W celu osiągnięcia szybkiej poprawy na tym odcinku Rada Ministrów postanawia:

- 1. Zobowiązać Ministra Rolnictwa do: stopniowego tworzenia rejonów zootechnicznych, obejmujących 2—3 gminy i powoływania, w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów zootechników rejonowych przy prezydiach powiatowych rad narodowych.
- 2. Zobowiązać Ministra Rolnictwa w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów do:
 - a) powołania w ośrodkach hodowlanych zootechników selekcji zwierząt — specjalistów hodowli poszczególnych gatunków zwierząt;
 - b) uzupełnienia liczby zootechników, pracujących w prezydiach powiatowych rad narodowych dla dokonywania systematycznej oceny wartości użytkowej zwierząt narodowych należących do PGR, spółdzielni produkcyjnych i gospodarstw indywidualnych;
 - c) powołania przy POM 200 zootechników w 1954 r. oraz dalszych 200 w 1955 r.

d) rozszerzenia popularyzacji metod prawidłowego żywienia, wychowu i użytkowania zwierząt oraz produkcji i przechowywania pasz przez opracowanie odpowiednich materiałów dla radia, prasy i filmu.

6. Zalecić Związkowi Samopomocy Chłopskiej podjęcie następujących zadań:

- a) organizowania współzawodnictwa w zakresie produkcji zwierzęcej z uwzględnieniem warunków poszczególnych gromad;
- b) organizowania w gromadach przy ścisłej współpracy z aparatem służby rolnej rad narodowych, wykładów, kursów, pokazów i konkursów: wychowu, racjonalnego żywienia zwierząt, prawidłowego doju, racjonalnej strzyży, pielęgnacji skóry, właściwego skórowania itp.;
- c) organizowania przy świetlicach gromadzkich kół wzorowych hodowców-praktyków.

7. W celu osiągnięcia szybkiej poprawy poziomu pracy organów państwowych kierujących produkcją zwierzęcą, a w szczególności zwiększenia kadry służby zootechnicznej, Rada Ministrów postanawia:

- a) zobowiązać Ministra Rolnictwa do zorganizowania sześciomiesięcznych kursów dla zootechników specjalistów celem przeszkolenia i zatrudnienia w terenowej służbie zootechnicznej w 1954 r. 600 zootechników, a w 1955 r. dalszych 600 zootechników;
- b) zobowiązać Ministra Rolnictwa do zorganizowania przeszkolenia na dwumiesięcznych kursach w okresie przerwy wakacyjnej w liceach zootechnicznych w 1954 r. 650 i w 1955 r. 1000 osób zatrudnionych w służbie rolnej lub posiadających praktykę hodowlaną, celem zatrudnienia ich w charakterze zootechników rejonowych;

e) w celu uzupełnienia kwalifikacji zawodowych służby zootechnicznej wiadomościami z zakresu organizacji hodowli i praktycznego wykonywania instruktazu, zobowiązać Ministra Rolnictwa do przeszkolenia na kursach krótkoterminowych i średnioterminowych służby zootechnicznej:

	w r. 1954	w r. 1955
absolutów szkół licealnych	1200	1500
praktyków-specjalistów	1000	2000

6. Zobowiązać Ministra Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Państwowych Gospodarstw Rolnych do wprowadzenia od 1954 r. zootechnicznych studiów zaocznych, na wzór licealnych studiów zaocznych, celem umożliwienia zootechnikom, z ukończonym średnim wykształceniem zdobyć wykształcenie inżynierskie bez odrywania ich od pracy zawodowej.

5. Zadania nauki w dziedzinie podniesienia produkcji zwierzęcej i rozszerzenia bazy paszowej

Prawidłowe kierowanie rozwojem produkcji zwierzęcej wymaga szerokiego wykorzystania nowoczesnej nauki oraz ściślejszego powiązania tej nauki z potrzebami hodowli masowej.

Pomimo pewnych osiągnięć placówek badawczych Instytutu Zootechniki zwłaszcza w zakresie wyhodowania nowych ras owiec, trzody chlewnej i drobiu, nauka zootechniczna w niedostatecznym stopniu służy podniesieniu produkcji zwierzęcej w hodowli masowej. Zbyt mały jest udział pracowników instytutów naukowych rolnictwa w przenoszeniu do praktyki osiągnięć nauki.

Poważnym brakiem jest prowadzenie badań naukowych w oderwaniu od przeciętnych warunków gospodarstw rolnych. Niewystarczająca jest praca placówek naukowych nad badaniem zestawów pasz, wpływem poszczególnych pasz na zdrowie, płodność, plenność i produktywność zwierząt.

Za mały jest udział katedr zootechnicznych poszczególnych wyższych uczelni rolniczych w pracach badawczych i w upowszechnianiu doświadczeń naukowych.

1. W celu dalszego podniesienia poziomu pracy placówek naukowo-badawczych w dziedzinie hodowli i ściślejszego powiązania ich z praktyką, zobowiązuje się Ministra Rolnictwa do:

- a) skoordynowania prac Instytutów: Zootechniki, Weterynaryjnych,
- b) podjęcia środków zapewnienia przetrwania w 1954 r. przedowników hodowlanych i hodowlano-weterynaryjnych.

Zootechniki, Hodowli i Aklimatyzacji Roślin oraz Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa rozszerzenia i przyspieszenia badań w zakresie:

- a) produkcji nasion roślin pastewnych, a szczególnie traw słazichetnych, roślin motylkowych, kukurydzy, nasion końskiego zębu;
- b) opracowania metod uprawy i nawożenia roślin pastewnych z uwzględnieniem właściwej ich rejonizacji;
- c) opracowania wzorcowych plodozmianów trawopólnych, łąkowego - pastwiskowych i przyrodniczych oraz układów zielonej tasy dla różnych typów gospodarstw i dla różnych warunków glebowych i klimatycznych.

3. Zobowiązać Ministra Rolnictwa do:

- a) zlecenia Państwowemu Instytutowi Weterynarii przeprowadzenia badań nad stosowaniem nowych metod zwalczania zarazyli chorób stadnych oraz przygotowania nowych środków leczniczych i biopreparatów do zwalczania tych chorób;
- b) rozszerzenia i pogłębienia badań nad opracowaniem metod walki z upadkami przychówką i nieplodnością samicy.

6. Rozwój hodowli w Państwowych Gospodarstwach Rolnych

Pomimo poważnych osiągnięć zwłaszcza w zakresie wzrostu liczebności pogłowia, stan hodowli w PGR jest niezadowolający.

Obok zespołów i okręgów PGR wykazujących wysoką obsadę inwentarza na 100 ha użytków rolnych oraz stosunkowo wysoką produktywność zwierząt jest jeszcze bardzo wiele zespołów mających niski stan obsady inwentarza i niedostateczne wskaźniki produktywności zwierząt.

Do głównych przyczyn utrudniających rozwój hodowli w PGR należy zaliczyć:

- a) niedostateczny rozwój bazy paszowej, duże zaniedbania w zagospodarowaniu łąk i pastwisk, niedostateczny rozwój upraw roślin pastewnych oraz często występujący brak powiązania produkcji roślinnej z potrzebami produkcji zwierzęcej;
- b) niedostateczną rozbudowę pomieszczeń dla zwierząt gospodarskich, szczególnie w rejonach dotkniętych wojennymi zniszczeniami i wojennymi oraz zbyt powolne wprowadzanie mechanizacji pracochłonnych robot w hodowli i transporcie wewnątrzgromad;
- c) niski poziom pracy zootechnicznej, hamujący upowszechnienie racjonalnych sposobów żywienia i wychowu zwierząt oraz ich pielęgnacji i użytkowania, co powoduje niską wydajność inwentarza, marnotrawstwo

pasz, nadmierne upadki przychówką oraz jałowosc krow; niewłaściwie jest również prowadzona selekcja i dokumentacja hodowlana;

d) niedostateczne upowszechnienie biogadnego systemu pracy przy obsłudze zwierząt i zia organizacja pracy brygad hodowlanych.

W celu przyspieszenia rozwoju hodowli w państwowych gospodarstwach rolnych Rada Ministrów postanawia:

- 1. Zobowiązać Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych do:
 - a) osiągnięcia na koniec 1955 r. następujących stanów pogłowia zwierząt gospodarskich w PGR:

	Bydła	około 590
	w tym: krow	" 250
	trzody chlewn.	" 1.100
	w tym: macior	" 140
	owiec	" 460
 - b) zapewnienia szczególnie szybkiego zwiększenia pogłowia — zwłaszcza bydła i owiec, w gospodarstwach posiadających niedostateczną obsadę i niewykorzystane użytki zielone, w pierwszym rzędzie na terenie Okręgów Zarządów PGR: Przemysł, Elk, Gorzów, Szczecin Ph., Ormeta i Lublin;
 - c) podniesienia wartości użytkowej zwierząt gospodarskich oraz ilości i jakości przychówką przez:
 - zwiększenie liczby krow, loch, owiec-maciorok i kłacz, zapisanymi do ksiąg zwierząt narodowych, obejmując zapisem do tych ksiąg w 1954 r. 16,5 tys. sztuk krow, 6,8 tys. sztuk loch, 17,2 tys. sztuk owiec-maciorok i 10,5 tys. sztuk kłacz;
 - zapewnienie dla wszystkich gospodarstw PGR niezbędnej ilości własnych rozpiodników wysokiej jakości, w liczbie: na koniec 1954 r. — 8,9 tys. sztuk buhajów, 8,8 tys. sztuk knurów, 4,0 tys. tryków i na koniec 1955 r. — 10,0 tys. sztuk buhajów, 9,0 tys. sztuk knurów i 4,7 tys. sztuk tryków;
 - rozszerzenie zimnego wychowu cielat i budkowego wychowu prosiat, przede wszystkim w gospodarstwach narodowych i reprodukcyjnych;
 - d) wprowadzenia we wszystkich gospodarstwach PGR szczegółowej ewidencji i dokumentacji hodowlanej zwierząt gospodarskich.
- 2. W celu przyspieszenia rozbudowy bazy paszowej zobowiązać Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych do:
 - a) przeprowadzenia w 1954 roku:
 - budowy nowych i renowacji istniejących urządzeń melioracyjnych na obszarze — 25,9 tys. ha, urządzeń nawadniających na obszarze 6,1 tys. ha,

Oświadczenie rządu radzieckiego w związku z przemówieniem prezydenta USA Eisenhowera z dnia 8 grudnia 1953 r.

(Ciąg dalszy ze str. 1)

Nikt nie może negować trudności jakie napotyka się na drodze do rozwiązania tego zadania. Nie można jednak powiedzieć, że narody zjednoczone, a przede wszystkim państwa, których to w szczególności dotyczy, podjęły już wystarczające wysiłki, aby dość do porozumienia międzynarodowego w sprawie zakazu broni atomowej i w sprawie ustanowienia skutecznej kontroli międzynarodowej nad wprowadzeniem w życie tego zakazu. Toteż nie można byłoby wyjaśnić narodom milijony pokój takiej sytuacji, w której rozwiązanie tej sprawy odkładano by nadal albo pomijano ją bez względu na całą ostrość tego problemu w obecnej chwili.

Oto dlaczego rząd radziecki uważa, podobnie jak dotąd uważał, że ogromne doniosłym i niecierpiącym zwłok problemem jest bezwzględny zakaz broni atomowej i wodnorodowej oraz innych rodzajów broni masowej zgładzy przy jednoczesnym ustanowieniu ścisłej kontroli międzynarodowej nad przestrzeganiem tego zakazu. Wszystkie narody milijony pokój zainteresowane są jak najrychlejszym rozwiązaniu tego zadania.

Jeżeli całe zagadnienie sprowadzi się do tego, że jakaś niewielka część materiałów atomowych przeznaczona będzie na cele pokojowe, a podstawowa masa tych materiałów, których ilość nieustannie rośnie, zostanie użyta do wytwarzania coraz to bardziej niszczyliwej broni atomowej — wówczas niebezpieczeństwo wojny atomowej nie zmniejszy się ani trochę. Może to pociągnąć za sobą osłabienie czujności na rodów wobec problemu broni atomowej, ale nie może przyczynić się do zmniejszenia realnego niebezpieczeństwa wojny atomowej. Jeżeli porozumienie między państwami sprowadzi się do tego, że na cele pokojowe przeznaczą się tylko jakaś tam cząstka materiałów atomowych, podczas gdy produkcja broni atomowej pozostanie nadal nierzeczywiście ograniczona — wówczas takie porozumienie międzynarodowe byłoby faktycznie bezpośrednim usankcjonowaniem produkcji broni atomowej. Międzynarodowe usankcjonowanie produkcji broni atomowej byłoby w ten sposób agresji. Sytuacja taka nie tylko nie ułatwiłaby porozumienia w sprawie zakazu broni atomowej, lecz przeciwnie byłaby nową przeszkodą na drodze do osiągnięcia wspomnianego porozumienia.

Ponieważ dążymy do utrzymania pokoju, zadaniem naszym nie może być ani osłabienie czujności wobec niebezpieczeństwa wojny atomowej, ani też międzynarodowe usankcjonowanie produkcji broni atomowej. Właśnie dlatego należy uznać, że zadanie wszystkich państw milijony pokój do przetrwania na cele pokojowe jakiejś części materiałów atomowych. Konieczne jest,

by nie jakaś tam część, lecz całość materiałów atomowych przeznaczona została na cele pokojowe, co stworzyłoby niebywałe możliwości rozwoju przemysłu, rolnictwa i transportu, zastosowania niezmiernie cennych odkryć atomowych w medycynie, udoskonalenia techniki w wielu dziedzinach, dalszego i bardziej wydatnego postępu nauki.

Należy również uwzględnić fakt, że zakazanie broni atomowej i wodnorodowej oraz używanie wszystkich materiałów atomowych na pokojowe potrzeby narodów, połączone z należytą troską o potrzeby obywateli słabiej rozwiniętych pod względem gospodarczym, ułatwiłoby jednocześnie osiągnięcie porozumienia w sprawie zdecydowanej redukcji również zbrojeń zwykłych. To zaś z kolei pociągnęłoby za sobą ogromne zmniejszenie ciężaru podatków, który dźwigałoby narody w związku z istnieniem w wielu państwach nadmiernie rozbudowanych i morskich sił zbrojnych, to jest w związku z trwającym obecnie wyścigiem zbrojeń.

Wszystko to wymaga uznania konieczności zakazu broni atomowej wraz z ustanowieniem kontroli międzynarodowej nad przestrzeganiem tego zakazu i bezwarunkowego wyrażenia się stosowania tej broni. Dlatego też rząd radziecki będzie nadal stał zdecydowanie na stanowisku, że osiągnięcie odpowiedniego porozumienia międzynarodowego w tym zakresie jest sprawą niecierpiącą zwłok.

Co się tyczy oświadczenia prezydenta Eisenhowera o poufnych lub dyplomatycznych rozmowach w sprawie jego propozycji, to rząd radziecki, prowadząc niezmienne swą pokojową politykę, wyraża gotowość wzięcia udziału w takich rozmowach. Rząd radziecki zawsze przyznawał wielką wagę do bezpośrednich rokowań między państwami, aby w ten sposób osiągnąć możliwość nawzajem do przyjęcia porozumienia w sprawach spornych, w imię utrwalenia powszechnego pokoju.

Rząd radziecki oczekuje przy tym, że rząd USA, odpowiednio do swego oświadczenia, udzieli niezbędnych wyjaśnień, ponieważ propozycja USA w swych istotnych punktach zawiera niejasne tezy i nie przewiduje konieczności zakazu broni atomowej, ani też wyrażenia się stosowania tej broni. Związek Radziecki jest głęboko przekonany, że ludzkość musi i może być uratowana od grozy wojny atomowej. Szczególna odpowiedzialność za rozwiązanie tego zadania spada na te państwa, które już rozporządzają potęgą broni atomowej.

Co się tyczy Związku Radzieckiego, to jego stanowisko jest zupełnie jasne. Polega ono na tym, by obrócić wielkie odkrycie myśli ludzkiej nie przede wszystkim w celach wojny, ale na rzecz jej wszechstronnego postępu.

nie na masową zagładę ludzi, lecz na potrzeby pokojowe, na zapewnienie wydatnego wzrostu dobrobytu ludności.

Rząd radziecki wychodzi z założenia, że w toku tych rokowań rozpatrzona będzie jednocześnie następująca propozycja Związku Radzieckiego: Państwa uczestniczące w porozumieniu, powodując się dążeniem do złagodzenia napięcia międzynarodowego, przyjmują uroczyste i bezwarunkowe zobowiązanie, że nie będą stosowały broni atomowej i wodnorodowej, ani też innej broni masowej zgładzy.

Osiągnięcie porozumienia międzynarodowego w tej sprawie mogłoby stać się doniosłym krokiem na drodze do całkowitego wyeliminowania przez państwa ze swych arsenałów broni atomowej i wodnorodowej oraz innych rodzajów broni masowej zgładzy przy ustanowieniu ścisłej kontroli międzynarodowej zapewniającej wykonanie porozumienia w sprawie zakazu używania energii atomowej do celów wojennych.

Związek Radziecki, pełen głębokiej troski o uchronienie ludzkości od śmiertelnej broni atomowej i wodnorodowej, wytytu wszystkie siły, aby broń ta nigdy nie mogła być obrócona przeciwko ludzkości.

Komunikat Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR

(Ciąg dalszy ze str. 1)

Jeśli ważniejsze zadanie tego organu do spraw energii atomowej polegałoby na opracowaniu metod, za pomocą których można byłoby przekazywać materiały ulegające rozszczepieniu na pokojowe cele ludzkości. Zmobilizowano by specjalistów do wykorzystania energii atomowej na potrzeby rolnictwa, medycyny, i inne cele pokojowe. Specjalny cel polegałby na tym, by zapewnić obfitość energii elektrycznej tym obszarami świata, które cierpią wskutek jej braku. W ten sposób mocarstwa współpracujące w tym dziele poświęcałyby pewną część swoich sił na zaspokojenie potrzeb ludzkości zamiast budzić jej obawy.

Stany Zjednoczone byłyby nie tylko gotowe wziąć udział w tym, lecz byłyby dumne mogąc przystąpić wraz z innymi, których to głównie dotyczy, do opracowania planów, za pomocą których można byłoby przyspieszyć takie pokojowe wykorzystanie energii atomowej.

Wśród krajów, których to głównie dotyczy, powinien oczywiście znaleźć się również Związek Radziecki.

Konferencja prasowa w Wydziale Prasowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR

MOSKWA
Agencja TASS donosi:
21 grudnia br. w Wydziale Prasowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych odbyła się konferencja prasowa, na której obecni byli przebywający w Moskwie korespondenci agencji i dzienników zagranicznych. Kierownik Wydziału Prasowego MSZ L. Iljiczew wręczył korespondentom tekst oświadczenia rządu radzieckiego w związku z przemówieniem prezydenta USA Eisenhowera z 8 grudnia 1953 r. i odpowiedział na pytania korespondentów zagranicznych.

Plenarna sesja Wojewódzkiej Rady Narodowej

W odpowiedzi na apel harcerzy z Nowej Wsi

Młodzież szkolna wita zobowiązaniami II Zjazdu Partii

Odpowiadając na apel drużyny harcerskiej z Nowej Wsi... Młodzież szkolna wita zobowiązaniami II Zjazdu Partii...

Uczniowie Liceum Pedagogicznego nr 2 wzywają do Czynu Zjazdowego młodzież Liceum Pedagogicznego nr 1...

W odpowiedzi na apel drużyny harcerskiej z Nowej Wsi harcerki i harcerze Szkoły Cwiczeń TPD nr 12...

Młodzież Liceum Pedagogicznego nr 2 w Krakowie zobowiązała się nawiązać kontakt, a następnie otoczyć opieką...

Harcerze ognia I, zastępu II, klasy VII b w składzie: Karpel, Kurek, Królikowski, Pieprzyk, Dyląg i Bobula...

W dniu 26 grudnia (sobota) sklepy detaliczne artykułów spożywczych oraz zakłady gastronomiczne...

W dniu 27 grudnia (niedziela) wszystkie sklepy detaliczne artykułów przemysłowych i spożywczych...

W dniach 1 stycznia (piątek) i 6 stycznia (środa) czynne będą w godzinach rannych tylko sklepy detaliczne rozprzewadzające mleko...

Kioski prowadzące sprzedaż papierosów, zapalek, piwa, gazet, słodyczy, owoców itp. mogą być zamknięte wyłącznie w dniu 25 grudnia (piątek).

Grudzień 22 Wtorek Co? Gdzie? Kiedy?

Teatry: SŁOWACKIEGO: „Jęgor Bucyrow i inni” — godz. 19.15. STARY (duża sala): „Profesja pani Warren” — godz. 19.15...

Kina: APOLLO: „Wesoly jarmark” — godz. 13; „Skandal w Clochemerle” — godz. 16, 18, 20. SZUKA: „Cesarski słownik” — godz. 11...

DYŻUR INTERNISTYCZNY: III Klinika Chorób Wewnętrznych AM. DYŻUR CHIRURGICZNY: II Klinika Chirurgiczna.

DYŻUR POŁOŻNICZY: Klinika Położniowa i Chorób Kobiecych AM. POGOTOWIE RATUNKOWE: Wydział Zdrowia WRN Kraków...

Narada w sprawie zwalczania chuligaństwa

W dniu 18 grudnia o godz. 10 w sali konferencyjnej WRN w Krakowie odbyła się narada poświęcona zagadnieniu walki z chuligaństwem...

Omówiono wszechstronnie formy chuligaństwa, podawano wnioski, mające na celu przyspieszenie dorajnej działalności przeciwko zdemoralizowanym jednostkom...

Naradę zakończył ob. Dobieszak apelem do organizacji zawodowych, młodzieżowych, społecznych oraz do ogółu mieszkańców Krakowa...

Tegoż dnia o godz. 18 odbyła się zorganizowana przez Wydz. Komunikacji Drogowej MRN konferencja koordynacyjna kierowników szkół średnich i wyższych m. Krakowa...

Dziś konkurs na najpiękniejszą szopkę krakowską

Uwaga szopkarze! Dziś we wtorek odbędzie się XI konkurs na najpiękniejszą szopkę krakowską i teatryki świetlicowe...

Komunikacja PKS w okresie świąt

W okresie zbliżających się świąt Ekspozytura Osobowa PKS przewiduje znacznie wzmożoną frekwencję podróży...

I tak w dniu 23 bm. zostanie uruchomionych 20 kursów, a w dniu 24 bm. — 48 kursów dodatkowych poza normalnym rozkładem jazdy...

W dniu 24 bm. na dworcu autobusowym w Krakowie czynne będą dwie dodatkowe kasy biletowe...

Wszystkie poszukiwane kosmetyki do pielęgnacji cery, środki upiększające oraz ulubione zapachy perfum i wód kwiatowych...

TECHNICZNA OBSŁUGA SAMOCHODÓW STACJA OBSŁUGI Nr 22

ze z dniem 1. XII. 1953 r. został uruchomiony DZIAŁ OBSŁUGI STAŁEJ samochodów ciężarowych i osobowych...

PRACOWNICY POSZUKIWANI

2 ELEKTRYKÓW znających prace sieciowe i silnikowe zatrudnia od zaraz Krakowskie Zakłady Betoniarne i Żelbetowe w Czynnach...

MIĘSKI HANDEL MIĘSEM W KRAKOWIE

Table with columns: Sklep Nr, ADRES, Sklep Nr, ADRES. Lists various shops and their addresses in Krakow.

Na półkach księgarskich Cenny przyczynek do historii nauki polskiej

Ukazała się nakładem Państwowego Wydawnictwa Naukowego książka prof. Bogdana Suchodolskiego przedstawiająca historię nauki polskiej w okresie Oświecenia...

Praca ta składa się z dwóch części: obszernego wstępu i bogatego zbioru materiałów źródłowych. Analizując rozwój nauki prof. Suchodolski...

Szczegółne znaczenie wstępu polega poza tym na dokonanej przez autora periodyzacji historii nauki w Polsce w okresie Oświecenia...

Prof. Suchodolski rozróżnia mianowicie w rozwoju nauki w epoce Oświecenia 4 okresy, o których niżej pomówimy nieco szerzej...

Okres Oświecenia w Polsce przypada — jak wiadomo — na epokę rozkładu ustroju feudalnego i narastania w jego ramach układu kapitalistycznego...

Początek XVIII w. w Polsce cechuje upadek gospodarczy i polityczny kraju. Także i nauka znajduje się w stanie głębokiego upadku...

Okres trzeci zaczyna się w latach osiemdziesiątych XVIII w. i trwa do upadku Polski szlacheckiej. Lata Sejmu Czteroletniego są szczytowym punktem dla rozwoju nauki polskiej...

W nauce polskiej tej epoki dają się zauważyć dwa zasadnicze nurty. Pierwszy usiłujący godzić nowe kapitalistyczne formy wyzysku z dawnymi feudalnymi — drugi bardziej postępowy...

przecież mogły stanowić bezpośrednio słuszne wytyczne działania. Pisarze polscy musieli być często dopiero przystosowywać do rodzimych warunków...

Upadek państwa i groźba wynarodowienia zmuszały zainteresowanie kulturą narodową we wszystkich dziedzinach. Obrona tradycji narodowych odbywała się z dwóch zasadniczych pozycji...

Przedstawiciele kierunku postępowego łączą natomiast obronę narodowej kultury i prawdziwie narodowego dorobku z walką o „nową Polskę”...

Okres czwarty charakteryzuje się niewątpliwym narastaniem reakcyjnych tendencji w nauce. I to pomimo poważnych osiągnięć uzyskanych w niektórych dziedzinach...

Wymowne potwierdzenie tych słów stanowi cała druga część książki zawierająca materiały źródłowe z dziejów nauki polskiej doby Oświecenia...

Wielką zasługą Kołłątaja i Staszica było również zastosowanie przez nich w pracach pisanych w okresie Sejmu Czteroletniego metody historycznej do badań rozwoju społecznego...

Wielką zasługą Kołłątaja i Staszica było również zastosowanie przez nich w pracach pisanych w okresie Sejmu Czteroletniego metody historycznej...

Wielką zasługą Kołłątaja i Staszica było również zastosowanie przez nich w pracach pisanych w okresie Sejmu Czteroletniego metody historycznej...

Wielką zasługą Kołłątaja i Staszica było również zastosowanie przez nich w pracach pisanych w okresie Sejmu Czteroletniego metody historycznej...